

en sammenhæng mellem magt og det, at man har ressourcer og penge.

Jeg kan forstå, at den nye socialdemokratiske generation ikke er opdraget i denne helt banale måde at tænke på. Men sådan er det altså, og det er jo også derfor, at vi alle sammen ved, hvad der gjorde udslaget i 1972. Det var ikke de politiske argumenter. Det var jo de store annoncer en uge før folkeafstemningen i 1972, hvor man sagde, at hvis det bliver et ja, koster 1 kg havregryn så meget, og bliver det et nej, koster det så meget. Hvis det bliver et ja, koster smørret så meget, og bliver det et nej, koster smørret så meget. Det var det, der gjorde udslaget, og det var derfor, befolkningen følte sig vildført i 1972. Derfor har der været en løbende mistillid til politikerne fra befolkningens side siden 1972, så hold op med den naive snak, som vi hørte her fra den socialdemokratiske politiske ordfører.

Fru Elisabeth Arnold stillede enormt relevante spørgsmål: Vil vi ved et nej være ude? Vil vi ved et nej undgå et pres på velfærdsområderne? Nej, det tror jeg ikke. Jeg tror under alle omstændigheder, der vil være et pres, men spørgsmålet er, om vi har bedre muligheder for at modstå det ved et ja end ved et nej. Selvfølgelig er Danmark en del af en international verden. Selvfølgelig er vi det, og det er der jo ingen, der afviser, heller ikke fra vores side.

Men spørgsmålet er, om vi har bedre muligheder for at modstå det pres ved et ja end ved et nej, og her er min påstand, at den handlefrihed, vi har nu, ikke er total. Selvfølgelig er den ikke det, men den er trods alt relativt set større, hvis vi siger nej, end hvis vi siger ja. Det skal selvfølgelig ses i forhold til, at vi muligvis får lidt mere indflydelse, hvis vi siger ja, og jeg vil da ikke afvise, at det, at vi får en plads i ECB, kan betyde lidt mere indflydelse.

Men min påstand er – og det er sådan, vi afvejer det fra vores side – at den ekstra indflydelse, vi får, er illusorisk set i forhold til, hvad der reelt skal besluttes. Centralbanken tager ikke nationale hensyn. Det har Wim Duisenberg sagt i et interview til Information for ikke så længe siden, og vores erfaring er, at Danmark ikke er et land, der på disse centrale områder kan bruge vores vægt til at få mere indflydelse. Det skal ses i forhold til, at vi trods alt har mere handlefrihed, hvis vi siger nej, og det er så vores påstand, at et nej vil være mest fordelagtigt. Men det er kun en vurdering, det indrømmer jeg.

Vi kan ikke isolere os. Der er ingen lande, der kan isolere sig, men mulighederne for at fastholde en national udvikling, en national velfærds politik og en meningsfyldt demokratisk diskussion her i Folketinget er trods alt større, hvis vi siger nej, end hvis vi siger ja.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Den sidste halve times diskussion har jo vist, at man ikke skal stille for mange spørgsmål på én gang til hr. Holger K. Nielsen, og derfor er her et meget kort spørgsmål, som der kan svares ja eller nej på.

Hr. Holger K. Nielsen kom forrige gang til at sige, at der endnu ingen grund var til, at Danmark skulle sige ja til euroen. For noget siden snakkede hr. Holger K. Nielsen også om, at vi skulle tænke langsigtet – 10, 15, ja, måske 50 år frem. Det sidste bliver nok ikke aktuelt for os to, men kunne der tænkes en situation om 5, 10 eller 15 år, hvor SF vil gå ud og sige, at nu må vi hellere komme med i euroen? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hvad jeg siger om 50 år, er rigtigt nok ganske meningsløst, og det skal jeg medgive. Men hvad SF vil sige om 50 år, har jeg ikke noget svar på, og så langt rækker min magt heller ikke. Det er jo ikke som i Nordkorea, hvor Kim Il Sung stadig leder samfundet, men sådan er det ikke i SF i hvert fald. Det kan jeg forsikre for.

Om det bliver aktuelt om 5 år, tvivler jeg på. Der bliver jo sagt, at tingene udvikler sig, men jeg tvivler på det, og jeg er dybt imod denne udvikling. Jeg mener, det er dårligt for demokratiet, og jeg tvivler meget på, at man har et europæisk demokrati, der kan matche det, som er nødvendigt.

Hvis vi en dag får en egentlig europæisk offentlighed, en europæisk demokratisk samtale, og Europa betyder noget i en demokratisk sammenhæng, kunne det måske være fornuftigt at genoverveje det. Men det varer mere end 5 år, det varer mere end 10 år, det varer altså mindst 50 år, og til den tid har jeg som sagt ikke magt til at bestemme noget som helst.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerrækken, og det er fru Charlotte Antonsen.